

מדינת ישראל
הכנסת הראשונה

סמ/י

פרטי - כל מט. 6/0
מישיבת ועדת הכלכלה
מיום ב', כ"ט אייר תשי"א 4.6.1951
בטעה 11.00.

חברי הוועדה הנבוכחים:

- היו"ר מ. בדר
- ט. גורן
- צ. יהודה
- ב. הרפז
- י. ספיר
- א. מזור
- ט. לביא
- ה. פורדר
- א. רקנטי

מזמני:

- פרופיסור ברויער - מטעם משרד האוצר
- ד"ר בזנר - מטעם משרד האוצר
- צ. זילביגר - מטעם משרד המספטים.

סדר-היום:

המסך הדיון בחוק הפיקוח על עסקי בטוח.

היו"ר מ. בדר:

פותח את הישיבה.

אנו סיימנו בישיבה הקודמת את הדיון

בסעיף 13 וממשיכים עתה בסעיף 14.

סעיף 14:

"(א) היה שר-האוצר סבור כי תוסב חוץ מסויים ראוי - בטיים לב למעמדו ולהיקפה הבינלאומי של עסקי הבטוח שלו - לעטוק בעסקי בטוח בישראל וכי התעסקותו זו עשויה להיות לתועלת לכלכלה הישראלית, רשאי הוא לפתור אותו תוסב חוץ מאורעות חוק זה, כולן או מקצתן, אם דרך-כלל ואם לענף בטוח מסויים. הודעה על פטור כזה תימסר על-ידי שר-האוצר לוועדת הכלכלה של הכנסת."

היו"ר מ. בדר:

אני מזכיר שהיה זכוח בקטר עם הסעיף הזה,

המסך שבהצעה המקורית הוא נבטר במלים:

"אם בדרך-כלל ואם לענף בטוח מסויים" אנו אמרנו אז, שאם כל הסעיף

מכוון לבטוח של "לוידיס", אבל ביטוחו אינו מוציא מהכלל דעות אוטומטית

לפטור גם חברות אחרות אם שר-האוצר יראה אותן כמועילות לכלכלה הישראלית.

על-כן אמרנו: היות ואנו מתבססים על מה שבאמר בוזכוח בכנסת, ועל ההסברה

שניתנה כאן, אנו רוצים שכל הודעה על פטור כזה תימסר על-ידי שר-האוצר

לוועדת הכלכלה של הכנסת.

א. מזור:

הכינותי את דברי היו"ר, אבל ככל-זאת אינני מסכים למלה "הודעה". מה פירוט הדבר הודעה? אני מבין שאוסרים התייעצות עם ועדת הכלכלה של הכנסת.

ד"ר בזנר:

אם ביחס ל"לוידיס" אמרנו שזה באופן אוטומטי, וביחס לסאר-בהתייעצות, הרי יש לזה סתירה.

ס. גורן:

אינני מקבל הצעתו של חבר-הכנסת מזור. אני מקבל הצעתו של היו"ר. אם אנו בחוקים שלנו נכניס תמיד את העניין, בהתייעצות עם ועדה זו או אחרת, אינני יודע כיצד האפרס המסטלתי שלנו יפעל.

היו"ר ס. בדר:

אנו שמענו כבר באופן הברור ביותר סעיף זה סכוון רק ל"לוידיס", ולא לסום חברת בטוח אחרת. אנו הגענו למסקנה, שהמסלה צודקת אם אינה הולכת בקו של מסטלת דרום-אפריקה, למסל, שציינה זאת בחוק באופן מיוחד. אולם, היות ונוסח הסעיף הוא כללי, וניתן לפרס אותו שכאילו ניתן היתר לעשות זאת עם כל חברה שהטר ימצא לנכון, הכנסנו סייג זה של הודעה לוועדת הכלכלה. זו היתה הכוונה. אנו לא נצביע, אבל לסר מזור יכולה להיות הסתייגות.

א. מזור:

הסתייגותי היא: להכניס את הטלים באיסור ועדת הכלכלה."

היו"ר ס. בדר:

אני מבקש מד"ר בזנר לברר אם סר-האוצר יסכים, על-יסוד זה שכאן לא היתה התנגדות, לאטר סיד את הסעיף הזה פלפי, לוידיס", לנוסח של סר מזור. אם סר-האוצר מסכים, אני חושב שאנו יכולים לקבל הצעתו של סר מזור. לגבי "לוידיס" אין חלוקי דעות אצל כולם.

צ. זילביגר:

ברצוני להעיר פה רק הערה אחת בקשר לשאלה זאת. הצעתו של היו"ר היא הגיונית לסדי, וכוונתו בלי-ספק רצויה, וייתכן סר-האוצר יסכים להצעה זו. אולם עלי להעיר לחברי הוועדה, כי דבר זה עלול להתפרט ספעולת מקצועיפית ברידה תהיה טעונה איסור מטעם ועדה פרלמנטרית, ואני מזהיר מפני תקדים כזה, כי אם הצעה זו תתקבל, הרי ללא ספק יצוטט הדבר כתקדים בעטרות חוקים אחרים, וכתקדים לא רצוי לפי טיב הבנתי. אני יודע שמביאים תמיד לדוגמה את ועדת הכספים. אני יכול להקל על חבר-הכנסת מזור ולהביא עוד דוגמה - ועדת חוץ ובטחון, אולם יש להבחין הבחנה יסודית בין שני הדברים האלה. סם נמסרים דברים להכרעת ועדת הכספים, לא כהתייעצות, אלא להכרעה.

היו"ר ס. בדר:

ישנם כמה תקדימים; ישנם תקדימים לאיסור, ישנם תקדימים להודעה, וישנם תקדימים להתייעצות.

צ. זילביגר:

תקדימים של איסור מתייחסים לוועדת הכספים ולוועדת חוץ ובטחון.

היו"ר ס. בדר:

לא בחזור לעניין זה. ישנה הסתייגות של חבר-הכנסת מזור. בקשתי לברר עם סר-האוצר, ובהתאם להודעתו בחליט.

צ. זילביגר:

בסקרה שלא תבוא סום תגובה מצד המסטלה, יסאר הנוסח עם ההסתייגות של סר מזור?

היו"ר ס. בדר:

כן.

סעיף 14(ב)

"פסקר טר-האוצר תוסב חוץ מהוראות חוק זה, כולן או מקצתן, רשאי הוא להורות כי -

(1) שום אדם לא יטמט, בעניני בטוח, טובן, מורטה או מתווך של אותו תוסב חוץ אלא על-פי רסיון מאת טר האוצר או מסי טנתמנה על-ידי;

(2) הטעיפיים 2(2), 4, 8, 10, 13, ו-16, כולט או מקצתם יחולו על אדם הטמטט כאסור, כאילו היה טנתט.

כאן לא הכנסנו שום תיקונים. אני רק מזכיר לחבר-הכנסת רקנטי, שהיתה לו

הי"ר ט. בדר:

עסדה אחרת.

בנוגע לנוסח אני רוצה להפנות תשומת לבכם, שאם כי לא חל טינווי יטודי, הרי

ג. זילביגר:

הוצאנו את הגיובה ואת הנא-כוח טתט.

מדוע אינן סוגדרות הטמכויות של המתווך והמורטה?

א. רקנטי:

ייתכן שחבר-הכנסת וקנטי צודק. היה צריך להביא פירוט שלטת הטונחים - טובן, מורטה

הי"ר ט. בדר:

ומתווך.

אני מזכיר סעיף זה חופף בדיוק ומגביל להגדרה "עסוק". זאת-אומרת: מתווך טתט אינו לא טובן, ולא מורטה ולא מתווך. לא הגדרנו כאן מה זה טובן ומה זה מורטה מתוך הנחה שלא כל בטוי הטובן מאליו טעון הגדרה מפורטת.

ג. זילביגר:

ההגדרות צריכות להיות ברורות וטובלטות יותר, כי אחרת תהיה טתירה.

הי"ר ט. בדר:

אינני רואה כל טתירה. זהו סעיף 1 שיש בו כמה פסוקים. סעיף ראשון קובע את הזכות שיש לטר האוצר לסחרר טרבדים אלה. אחר-כך בא סעיף שאומר כי אם הטר נהג בטמכויות אלו טניתנו לו, יכול להורות את שני הטעיפיים הנאיים. אינני יודע מה הם הדברים שאינם טרבדים כאן. מה טנוגע להגדרות, אני טתפלא על חבר-הכנסת רקנטי, כי אותם הדברים טופיעים בטעיף קודם.

ט. גורן:

אני רוצה לסאול טאלה: האם יש לטועצה זכות להביע דעה בענין זה?

ה. פורר:

בוראי.

ג. זילביגר:

אמיתי קודם, טלדעתי ולפי כל הנטיונות טיטנם בארצות אחרות, טנגנון כזה יכול לעבוד רק בקטרים אינטטימיים עם האנטים טטטפלים כזה. אני רואה כאן נטייה לצמצם טמכויות אלו. מדוע לא יכל-להיות גם פה, טטר האוצר רשאי לעשות זאת אחרי התיעצות עם הטועצה?

ה. פורר:

על-ידי טאלה זו אתה טצטרף להצעתו של חבר-הכנסת טזור, אטר אטר טטר האוצר רשאי לעשות זאת רק באיטור ועדת הכלכלה.

הי"ר ט. בדר:

ד"ר פורר:

אינני דורש את אישור ועדת הכלכלה. אני דורש דבר אחר לגמרי לי יש נטיה, וכבר הדגשתי זאת בויכוח הכללי, לחזק את מעמדה של המועצה. אני רוצה לשמוע מנציגי הממשלה אם יש להם אותה נטיה. שאל סדוע לא סופיע בסעיף 14 סעיף קטן ז-א אחרי התייעצות עם המועצה?

ד"ר ברויער:

בדבר המלים החסרות לאחר התייעצות עם מועצת הבטוח, אין לי כאן להביע דעה. אני רק רוצה להזכיר, שגם סר זילביגר אמר שאי אפשר להזכיר מלים אלה במקומות אחרים ובמקומות אחרים לא.

אשר לענין עצמו, אני יכול רק להגיד, כי בזמן שהיה צורך להתייעץ ביחס ל"לוידיס", עשיתי זאת. עד כמה שפונר נוגע לי, אין לי שום נטיה לא להתייעץ עם המועצה. תמיד אסמח לחלק את האחריות עם חברי המועצה.

ג'ני יהודה:

אנו מרבים לדבר על ענין אחד, ססיכמו אותו בגם בסעיף זה אין שום חידוש. סעיף זה סבוון קודם כל ל"לוידיס". על כך היה לנו בירור ארוך ומסבך. ענין מועצת הבטוח סונדר בסעיף 6. אינני מקבל את הדעה, שאי כולבים להתייעץ בעניני ביטוח, ואין כותבים להתייעץ בכל עניני הבטוח, זה פחות מהכל. זה ענין סגנוני ולא יותר. אי אפשר לחזור על דבר אחד בכמה סעיפים.

א. ריקנטי:

אני רוצה לדעת מה מכינים מהמוטב "סוון". סוון בניטוח זה אדם שאין לו שום סכויות, ואין לו שום אחריות. אינני יודע מה שם סוון בין "לוידיס" ובין הארץ. למה לכתוב פה דבר שאינו מביא תועלת לכל הענין. לדעתי, צריך לסחוק את המלה "סוון". הוא אינו סוכן ואינו סורטה.

יו"ר ס. בדר:

אני סוכן לסאול את ד"ר ברויער אם הוא סוכים להוציא את המלה "סוון", ולהסאיר רק סוכן וסורטה. אם המלה תסחק, האם לא תהיה לך הסתיבות?

א. ריקנטי:

לדעתי, לכל הפסקה הזאת אין ערך.

היו"ר ס. בדר:

אני סומע סר"ר ברויער, ד"ר בזנר וסר זילביגר שהם אינם רואים כל הכול פרינציפיוני בחוק אם יוציאו את המוטב "סוון" וישאירו רק "סוכן" ו"סורטה". אני חוטב סאנו סקבלים ברצון את הוצאת המלה "סוון".

ס. לביא:

אם סוציאים מלה זו, לא יהיו סווכים?

היו"ר ס. בדר:

אינני יכול לענות בטם המסטלה, כיצד היא תפעיל את החוק.

א. ריקנטי:

אני רוצה להעיר, כי צריך להסוך סעיף זה לסעיף כללי ולא רק ביחס ל"לוידיס".

היו"ר ס. בדר:

אנו לא נפתח בויכוח כללי. אנו קוראים את החוק בקריאה סניה, למען היות בסדר כלפי אלה סנקריאה ראסונה התנגדו לסעיף זה, אני בעצמי, הזכרתי להם זאת. על כן, באה בחשבון רק הצעה אחרת. אם אתה עומד על הצעתך, תנסח אותה ותגיש, ואז היא תוכנס כהסתיבות.

סעיף 15:-

(א) אדם -

- (1) שעבר על האסור בסעיף 2;
 - (2) שלא סילא אחרי האסור בסעיף 7 או אחרי הוראה שהורה המפקח לפי אותו סעיף;
 - (3) שלא סילא אחרי הוראה שהורה שר האוצר לפי סעיף 14(ב);
 - (4) שמסר ביודעין הודעה בלתי נכונה כמסמך שהגיש לצורך חוק זה, או שהשיב ביודעין תשובה בלתי נכונה בקשר לידיעה שנדרשה ממנו בהתאם לחוק זה,
- דינו - מאסר עד שנה אחת או קנס עד אלף לירות או שני העונשים כאחד.

(ב) אדם -

- (1) שלא סילא אחרי האסור בסעיף 8 או בסעיף 9;
- (2) שלא סילא אחרי דרישה שנשלחה אליו לפי סעיף 10, דינו - מאסר עד ששה חדשים או קנס עד חמש מאות לירות או שני העונשים כאחד,

- (ג) חבר בני אדם שנאשם בעבירה לפי סעיף זה, ייאשם בה גם כל אדם שהיה בשעת העבירה ראש החבר, מזכירו, מאמנו, מנהלו, מנהל עסקיו או חשבו הראשי או היחיד, אלא אם הוכיח אותו אדם שהעבירה נעברה בלי ידיעתו או שנקט כל האמצעים המתאימים למניעתה.

י. ספיר:

פה מדובר על שני דברים - רשיון ופקדון. אני רוצה להציע הצעה אחרת. אני יכול לומר, כי רשיון צריך לקבל, אבל אם ספירים את "לוינט" מחובת הפקדון, לדעתי, אין שום הצדקה לתבוע מאיש זה רשיון. אני מציע, שרשיון יצטרך לקבל, אבל פקדון לא יצטרך לתת.

היו"ר מ. בדר:

מאחר שד"ר פורדר רוצה שמועצת הכנסות תהיה פעילה מאוד, אני רוצה לשאול אותו: האם אתה מתכוון למועצת הבנקים רק בפקדון, או שאתה רוצה לנסח את סעיף 6 אחרת, כדי שסעיף 6 יחול לא רק על ענייני בטוח, אלא גם על כל הנובע מהסעיפים שנקבעו בחוק?

ד"ר פורדר:

אני רוצה לנסות לשכנע את החברים ולנסות לענות לד"ר בזנר מדוע עוררתי שאלה זו ברגע זה. אני בדעה אחרת מאשר חבר הכנסת ספיר. אולם אני בעד זה שנסקול את הדברים עם אנשי מקצוע. אני חושב, שאין זה מוצדק לדרוש מאנשים שעובדים בארץ פקדון ומאחרים לא. אולם, אינני רוצה לנבוע בזה. אני רוצה להבטיח שבמקרים מסוימים יהיו המחלקה או המפקח חייבים להתייעץ עם מועצת הכנסות. אני מעדיף את הצעתו של היו"ר לענות את בטוח סעיף 6, שבמקרים חסרונים יהיה הכרח להתייעץ עם מועצת הכנסות. אני מבקש מהחברים לקבל את הצעתי, או לאפשר לי הסתייגות לסעיף 6.

היו"ר מ. בדר:

אני מציע שתנסח את הסתייגותך.

אני מבין את הסתייגותו של חבר הכנסת ספיר, אבל סעיף 2 (ב) איננו אוטומאטי. כתוב במפורש שסעיפים (2)(4)(8)(10)(13)(16) כולם או מקצתם, ברשות שר האוצר לפטור מפקדון.

צ. זילביגר:

הערה לדברי חבר הכנסת פורדר ביחס לסעיף 6. אני מפנה תשומת לבכם לעובדה, שתפקיד מועצת הבטוח הוגדר כאן שהמועצה תיעץ את שר המוצר בעניני בטוח, והמועצה חקנע בעצמה את סדרי ישיבותיה ועבודתה.

היו"ר ס. בדר:

אני מציע, שלא נפתח בויכוח על הצעה הבלתי מנוסחת של חבר הכנסת פורדר.

י. טפיר:

אשר לסעיף 15(א)(ב) ו-(ג), רציתי לשאול אם לגבי עבירות אחרות, לא בעסקי בטוח, אבל במסגרת דומה, האם גם שם יש קושי בהיקף כזה. אם לא, מהי ההצדקה להדגיש יתר כלפי עבירות מסוג זה?

האם נהוג לקבוע את המאסר לפני התמורה,

אם אפשר לקרוא לזה כך?

היו"ר ס. בדר:

בקשר לשאלה האחרונה הוסבר כבר, שישנה אחידות בכל החוקים הקובעת את המאסר לפני התמורה.

א. ריקנטי:

בדיון הראשון שועדה וגם בכנסת הצבעתי על ענין זה של "חבר בני אדם". ענין זה אינו טוב לי. אני שואל: מדוע מנהל העסקים צריך להיות אדם באותה מידה כמו ראש החבר. אני מציע לשנות את הסעיף, ולפיו לא יהיו החשב הראשי ומנהל העסקים אשמים באותה מידה.

היו"ר ס. בדר:

ההסברה היא, שאין נותנים עונש רק למי שביצע עבירה, אלא למי שעזר בביצועה.

צ. זילביגר:

אינני יודע אם טעין זה טעון הסברה לאחר שהוסבר באחת הישיבות הקודמות. אם תענינו יפה בסעיף זה הרי הסדור הוא אך ורק בנושאי תפקידים אחרניים - ראש החבר, מנהל העסקים ובחשב הראשי ולא בפקיד מחלקת החשבונות, או המזכיר העושים את הדברים בטו החברה. אם הנאשם יוכיח שידו לא היתה בפשע, הוא יצא זכאי, כי תמיד יוכל לבוא ולטעון שלא ידע על דבר העבירה או שנקט באמצעים למניעתה.

א. ריקנטי:

אני חוזר על טענתי - אינני מבין פירוש המושג "חבר בני אדם".

י. טפיר:

בענינים אלה אני מתקשה בנוסח "אלא אם הוכיח אותו אדם". נניח, שראש החברה אמר. למזכיר לעשות כך וכך והמזכיר אמר לו: "אין אמת יכול לדרוש ממני לעשות דבר כזה. נכון, שאותו אדם היה צריך להודיע על כך בכתב, אבל הענין הזה כמו שהוא מופיע כאן, "אלא אם הוכיח" מכביד קצת על בעיה זו.

היו"ר ס. בדר:

יכול להיות מצב חמור יותר שבעל העסק מצווה על הפקיד לעשות דבר מסוים והוא מאיים עליו בפיטורים אם לא ייעשה זאת. הפקיד עושה זאת, נתפס, נאשם ותועמד בפני משפט, ובעל העסק טוען שלא נתן לו כל הוראה לעשות זאת. כיצד הוא יכול להוכיח?

זעדה הכללה
4.6.1951

ס.א.

צ. יהודה:

זהו רעיון שצריך לחשוב עליו, אבל
לכאפיו של ענין אני חושב שעליך זה חשוב
מסדרגה ראשונה. אילו סעיף זה היה לו תוקף רטרואקטיבי, היתה
להשבתן הגיון רב, אבל היות וכוחו של חוק זה הוא רק לעתיד לבוא,
הרי תמיד אזהרו מלעבור עבירות כאלו.

היו"ר ס. בדר:

קודם כל, בדמה לי כי ישנה טעות בסגנון
בפסקה: עבירה שנאסם בה חבר בני אדם
לפי סעיף זה, ייאסם בה כל בן-אדם.

צ. זילביגור:

הסגנון הוא נכון.

י. ספיר:

אני מכין שיהיה קשה מאד להפריד, כי
באותה טדה יכול לפעמים המזכיר או הסנהל
להטיל את האסמה על מזכיר החברה ולהוכיח זאת. פה גאמר: "אם הוכיח
אותו אדם." אני הייתי אומר: "אלא אם הוכיח שהעבירה נעברה." אינני
יודע מה זה אומר מבחינה טעמית.

היו"ר ס. בדר:

אם תבסוח הזה נתן לסנוי, יש לשנותו.

צ. זילביגור:

אין צורך לשנות את הנוסח.
לדרגת
מה שנוגע הענשים ברצוני להדגיש שהענשים
הקבועים בטעיף זה הם ענשים מכסימליים בלבד ובהתאם למסיבות כל מקרה
ומקרה.

היו"ר ס. בדר:

אני חושב, שאנו יכולים לקבל את סעיף 15
אולם, הרשו לי בנקודה זו, כיו"ר הועדה,
לאחר התייעצות למסור הודעה מסבירה, "ככל אופן אותי מבחינה מצפונית
תשחרר מהיסוס מסוים, שאי אפשר להאשים מקידיים במוכיח גדברים שלא עשו.

ההצעה נתקבלה.

אנו עוברים לסעיף 16:

"אדם שעסק בענף ביטוח בישראל ערב יום
תחילת תקפו של חוק זה ושביקש רשיון על אותו ענף תוך ארבעה עשר יום
מאותו יום - רשאי להמשיך ולעסוק באותו ענף ללא רשיון, כל עוד לא הודע
לו על סירוב לתת לו את הרשיון המבוקש."

א. מזור:

לדעתי, הנוסח הקודם של סעיף זה מתקבל
יותר על הדעת.

היו"ר ס. בדר:

אני חושב שיש כאן אי הבנה. אני הבינותי
את כל הטעיף כהקלה ולא כחנמרה.

צ. זילביגור:

לפנייהגסוח הקודם ניתן זמן של 3 חדשים.
בתקופה זו רשאים המבטחים הקודמים להמשיך
בעסקיהם גם ללא רשיון. כעת ניתנת הקלה ניכרת, שמי שביקש רשיון לפני
תחילת תקפו של חוק זה, רשאי להמשיך בעסקיו בזמן בלתי מוגבל עד אשר
יקבל את הרשיון, או עד אשר יודיעו לה על סירוב לתת רשיון.

א. מזור:

אם לאחר 3 חדשים קבל אדם סירוב, עליו
להפסיק את עסקיו?

צ. זילביגר:

ענין זה אינו שייך לסעיף זה.

היו"ר ס. בדר:

על ענין זה היה דיון ביחס לסעיף 7.

א. סזור:

אני מבקש לרשום לי הסתייגות האומרת, שבמקרה ואדם קבל תשובה שלילית, יקבל

עוד חודש אחד לחיסול עסקיו.

היו"ר ס. בדר:

מה זה אומר, שהמסמלה מטרבת לתת רטיון? זה אומר שהיא משוכנעת שחברה זו יש בה מסוים סיכון לצבור ועלולה לגרום נזק למדינה אם היא תמשיך בעסקיה, ועל כך דן סעיף 7, חבר הכנסת סזור יכול להציע להטאיר את הנוסח הקודם.

י. ספיר:

מדוע אי אפשר לקבל את ההצעה שאלה שעוסקים בעסקי בטוח עד היום יקבלו את הרטיון כאילו באופן אוטומאטי, אבל במידה שסעיף 3 חל עליהם, רשאי המפקח לבטל את הרטיון?

ד"ר ברויער:

הפרוצדורה לגבי אותן החברות, שאני יודע כבר עכשו, שצריך לשלול מהן את הרטיון היא קלה יותר על ידי כך, אם אכתוב לחברה כזאת, כי אי אפשר לתת לה רטיון, הרי היא תתחסל. אחרת, אני צריך להביא זאת בפני מועצת הבטוח. חוץ מזה, על ידי כך אפשר לקבל מהחברות כל מה שרוצים לקבל מהן.

י. ספיר:

אם אינני טועה הודיע המפקח שמחוץ לחברות שצריכות להתחסל מיד, ינתן לחברות האחרות זמן ליברלי להתאים עצמן לתנאים החדשים.

ד"ר ברויער:

כך זה יהיה.

א. סזור:

אני עומד על הסתייגותי לסעיף זה.

היו"ר ס. בדר:

אבקש להמציאה בכתב.

צ. זילביגר:

בנסוח סעיף 16 ישנה טעות. במקום 14 יום צריך להיות 30 יום.

היו"ר ס. בדר:

אשר לסעיף 17 אמרנו כל הזמן, אם אתם זוכרים, שענין רושט האגודות השיתופיות אנו מקבלים ככל סעיף וסעיף אבל זה מותנה בדבר אחד - אם נקבל או לא נקבל את ההצעה שהוצעה על ידי חבר הכנסת קנב, שהזמנו אותו לישיבה על פי בקשתו. קבלתי הודעה מסר המספטים, שהוא מטאיר לנו להחליט בענין זה כראות עינינו. היות וישנה הצעה, אני מציע שלא נערוך עליה ויכוח, אלא נאביע.

ה. פורדר:

אני מציע לעשות זאת סחר.

היו"ר ס. בדר:

אני מוכן לעשות זאת בתנאי שבקרא עכשו את יתר הסעיפים. אני רוצה לומר, שלא היה כל ויכוח בקשר עם הסעיפים הקטנים ב' וג'.

סעיפים 16 ב' וג' נתקבלו.

היו"ר ס. בדר:

גם לסעיף 17 לא היו כל הסתייגויות. סעיף 17 נתקבל

לסעיף 18 גם כן לא היו הסתייגויות. סעיף 18 נתקבל.